

Noem ons
wat we
dragen

Amanda Gorman bij Meulenhoff:

The Hill We Climb
Noem ons wat we dragen

AMANDA
GORMAN

GEDICHTEN

Noem ons
wat we
dragen

Luxe tweetalige editie
Vertaald door Zaire Krieger

MEULENHOF

Wilde

Haren

Deze uitgave is tot stand gekomen in samenwerking met Uitgeverij Wilde Haren en met speciale medewerking van D'Avellonne van Dijk, Loulou Drinkwaard, Annelies de hertogh, Aminanta Minte, Fannah Palmer en Tirsia With.

Het Cultuurfonds beheert ruim 450 Cultuurfondsen op Naam. Deze publicatie is mede tot stand gekomen dankzij een bijdrage uit het door het Prins Bernhard Cultuurfonds beheerde Vertaalslagenfonds en het Wilhelmina Alida Fonds.

ISBN 978-90-290-9670-6

ISBN 978-94-023-1737-4 (e-book)

ISBN 978-90-528-6444-0 (audio)

NUR 306

Oorspronkelijke titel: *Call Us What We Carry*

Vormgeving binnenwerk: Amanda Gorman & Jim Hoover,

bewerkt voor de Nederlandse editie door Pier Post

Omslagontwerp: Grace Han, bewerkt voor de Nederlandse editie door
dps Design & Prepress Studio

Foto Amanda Gorman: © Danny Williams

Foto Zaïre Krieger: © Bete van Meeuwen / Betephography

Copyright © 2021 Amanda Gorman

Copyright Nederlandse vertaling © 2023 Zaïre Krieger en Meulenhoff

Boekerij bv, Amsterdam

All rights reserved including the right of reproduction in whole or in part in any form. This edition is published by arrangement with Writers House llc, Mo Literary Services and Viking Children's Books, an imprint of Penguin Young Readers Group, a division of Penguin Random House llc.

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

*Voor ieder van ons
die lijdt & leert
en ervoor kiest
door te gaan.*

Inhoud

Requiem	15
Wat een wrak is de mens	65
Aardse ogen	119
Memoria	145
Boetedoening	175
Furie & Fiducie	299
Ontknoping	337
Aantekeningen	415
Dankwoord	429

History and elegy are akin. The word “history” comes from an ancient Greek verb ἵστωρειν meaning “to ask.” One who asks about things—about their dimensions, weight, location, moods, names, holiness, smell—is an historian. But the asking is not idle. It is when you are asking about something that you realize you yourself have survived it, and so you must carry it, or fashion it into a thing that carries itself.

—ANNE CARSON

Historie en elegie zijn aan elkaar verwant. Het woord 'historie' komt van het oude Griekse werkwoord *ἵστωρειν*, dat 'vragen' betekent. Iemand die vragen stelt over de dingen – over hun dimensies, gewicht, locatie, gemoedstoestand, naam, heiligheid of geur – is een historicus. Maar het vragen is niet voor niets. Pas wanneer je vragen over iets stelt, besef je dat jijzelf het overleefd hebt en dat je het dus met je moet dragen, of het moet omvormen tot iets wat zichzelf draagt.

— ANNE CARSON

SHIP'S MANIFEST

Allegedly the worst is behind us.
Still, we crouch before the lip of tomorrow,
Halting like a headless hant in our own house,
Waiting to remember exactly
What it is we're supposed to be doing.

& what exactly are we supposed to be doing?
Penning a letter to the world as a daughter of it.
We are writing with vanishing meaning,
Our words water dragging down a windshield.
The poet's diagnosis is that what we have lived
Has already warped itself into a fever dream,
The contours of its shape stripped from the murky mind.

To be accountable we must render an account:
Not what was said, but what was meant.
Not the fact, but what was felt.
What was known, even while unnamed.
Our greatest test will be

SCHEEPSMANIFEST

Ze zeggen dat het ergste achter ons ligt.
Toch knielen we voor de lippen van morgen,
Wankelend als wilde wieven in onze eigen woning,
Tot we ons precies herinneren
Wat we eigenlijk zouden moeten doen.

& wat zouden we eigenlijk moeten doen ?
Dat we een brief schrijven aan de wereld als een van haar dochters.
We schrijven met verdwijnende betekenis,
Onze woorden wegvloeiend als water langs een voorruit.
De diagnose van de dichter is dat wat wij hebben doorgemaakt
Zichzelf al heeft binnengeloodst in een koortsdroom,
De contouren van zijn vorm onttrokken aan de troebele geest.

Om toerekenbaar te zijn, moeten we rekenschap geven:
Niet wat is gezegd, maar wat werd bedoeld
Niet wat is gebeurd, maar wat werd gevoeld.
Wat bekend was, hoewel onbenoemd.
Onze grootste test zal

Our testimony.
This book is a message in a bottle.
This book is a letter.
This book does not let up.
This book is awake.
This book is a wake.
For what is a record but a reckoning?
The capsule captured?
A repository,
An ark articulated?
& the poet, the preserver
Of ghosts & gains,
Our demons & dreams,
Our haunts & hopes.
Here's to the preservation
Of a light so terrible.

Ons testament zijn.
Dit boek is een boodschap in een fles.
Dit boek is een brief.
Dit boek laat niets liggen.
Dit boek is wakker.
Dit boek is een wake.
Want wat is rekenschap anders dan een afrekening?
De capsule gekaapt?
Een bewaarplaats,
Een ark vol woorden?
& de dichter, de behoeder
Van geesten & gewin
Onze demonen & dromen,
Onze wanen & wensen.
Dit boek is voor het behoud
Van een verschrikkelijk licht.

REQUIEM

Now let us issue from the darkness of solitude.

—Virginia Woolf, *The Waves*

REQUIEM

ALSJEBLIEFT

Zorg voor ( ) jezelf & anderen & kom ( ) alle

( ) ( ) mensen rijdig ( ) tegemoet.

ARBORESCENT I

We are

Arborescent—

What goes

Unseen

Is at the very

Root of ourselves.

Distance can

Distort our deepest

Sense

Of who

We are,

Leave us

Warped

& wasted

As winter's

Wind. We will

Not walk

From what

We've borne.

We would

DENDRITISCH I

We zijn

Dendritisch –

Wat

Ongezien blijft

Ligt aan onze diepste

Wortels.

Afstand kan

Ons diepste

Besef

Van wie we zijn

Vervormen,

Laat ons

Verwongen

& verspild

Als de winterwind.

We zullen

Niet weglopen

Van wat

We hebben gedragen.

We zouden het

Keep it
    For a while,
Sit silent &
    Swinging on its branches
Like a child
    Refusing to come
Home. We would
    Keep,
We would
    Weep,
Knowing how
    We would
Again
    Give up
Our world
    For this one.

Een tijdje
    Houden,
Stil & schommelend
    Op zijn takken gezeten
Als een kind
    Dat weigert
Thuis te komen. We zouden
    Houden,
We zouden
    Huilen,
Wetende dat
    We
Onze wereld
    Weer
Op zouden geven
    Voor deze.

AT FIRST

There were no words for what we witnessed.
When we talked to each other,
Our sentences were stilted
& stalled as a telegram.

Hope we are doing well/

As we can be/

In all these times/

Unprecedented & unpresided.

When asking how others were faring,
We did not expect an honest or full response.
What words can answer how we're remaining alive?
We became paid professionals of pain,
Specialists in suffering,
Aces of the ache,
Masters of the moan.
March shuddered into a year,
Sloshing with millions of lonely,
An overcrowded solitude.
We pray there will never be such a
Precise & peopled hurt as this.

EERST

Wat we zagen gebeuren was onzegbaar.

Wanneer we met elkaar spraken,

waren onze zinnen stijf

& stokerig als een telegram.

Hoop dat 't goed met ons gaat/

Zo goed als kan/

In al deze tijden/

Zonder precedent & zonder president.

Als we vroegen hoe het met anderen ging,

Verwachtten we geen eerlijk of volledig antwoord.

Welke woorden kunnen verklaren hoe

we onszelf in leven houden?

We werden betaalde professionals van pijn,

Specialisten in smart,

Koningen in kwel,

Meesters in morren.

Maart werd stuiptrekkend een jaar,

Kolkend van miljoenen verlatenen,

een afgeladen eenzaamheid.

We bidden dat er nooit meer zo'n

Duidelijke & dichtbevolkte pijn als deze zal zijn.

We began to lose words
As trees forget their leaves in fall.
The language we spoke
Had no place for *excited*,
Eager, laughter, joy,
Friend, get together.
The phrases that remained
Were their own violence:
That was sicckk!

Ha! we're dead.
We are deceased.

To try is to take a stab,
To take a shot.
We want to find who made us
A slaughterhouse,
A rhetoric that works in red.
We teach children:
Leave a mark on the world.
What leads a man to shoot up
Souls but the desire to mark